

Arrest

nr. 318 746 van 17 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake:

- 1. X
- 2. X
- 3. X
- 4. X
- 5. X
- 6. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat N. EL JANATI**
 rue Lucien Defays 24
 4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 13 december 2018, dienen op 15 januari 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 13 december 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Na beroep, vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26 maart 2020 (hierna: de Raad), bij arrest nr. 234 499 voormelde beslissing van 13 december 2019. Op 30 juni 2020 neemt de commissaris-generaal opnieuw een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat).

1.2. Verzoekers dienen op 25 juli 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers worden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 24 mei 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen die aangetekend verstuurd worden op 27 mei 2024.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, zijnde de vader van de overige verzoekers, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, [H.S.B.H.], verklaarde een zigeuner te zijn met de Iraakse nationaliteit. U werd geboren in Bagdad op 28/08/1984. U trouwde met [S.] en kreeg met haar vijf kinderen: [H.S.B.B.] (CG [...]; O.V. [...]), [Z.B.] (CG [...]; O.V. [...]), [M.S.B.M.] (CG [...]; O.V. [...]), [Y.S.B.B.] (CG [...]; O.V. [...]) en [M.S.B.B.] (CG [...]; O.V. [...]). U leefde samen met uw gezin in Al Kamalya, waar u echter geen eigendommen had en veel rondtrok. In 2015, 7 dagen na de geboorte van uw jongste zoon, heeft uw vrouw u verlaten. Omwille van de discriminatie tegenover zigeuners in Irak, besloot u om samen met uw vijf kinderen het land in datzelfde jaar te verlaten.

U kwam via Turkije een eerste maal aan in Griekenland, ergens eind 2015, waarna u verder reisde naar Duitsland. U diende in Duitsland een verzoek in tot internationale bescherming dat werd afgewezen. Na drie maanden in Duitsland te hebben verbleven, werd u gerepatrieerd naar Irak. U verbleef een week op de luchthaven, alvorens naar Erbil (Koerdistan) te reizen van waaruit u opnieuw via Turkije naar Griekenland ging. Ditmaal ging u te voet naar Oostenrijk. In Oostenrijk diende u een verzoek in tot internationale bescherming op 08/02/2016. Ook dit verzoek werd echter afgewezen en u werd opnieuw gerepatrieerd naar Irak op 4/11/2016. Niet veel later ondernam u een derde poging om naar Europa te komen, opnieuw reisde u via Turkije naar Griekenland, en diende u daar een verzoek in tot internationale bescherming op 01/01/2017. U kreeg de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland op 10 juli 2017.

*U verbleef eerst twee of drie maanden in vluchtelingenkamp Moria op Mytillini. Daarna verbleef u ongeveer twee maanden in een ander vluchtelingenkamp, Khartaba, en daarna vestigde u zich in Athene. In Athene verbleef u in de kelder van een appartementsgebouw dat u werd toegewezen door de VN. De situatie van u en uw kinderen in Griekenland was echter slecht. Uw kinderen konden niet naar school gaan en u was afhankelijk van gratis voedselbedeling in een restaurant in de buurt. Nadat u uw erkenning kreeg in Athene, werd u gezegd dat u het huis binnen twee dagen diende te verlaten. U trok samen met uw kinderen naar een kraakpand in de buurt, waar de levensomstandigheden nog slecht waren. Na ongeveer een maand in het kraakpand verbleven te hebben ontmoette u de smokkelaar [A.M.] die uw vliegtickets naar België regelde. U reisde met uw Griekse paspoort met het vliegtuig naar België en kwam hier aan op 13/12/2018. Op 15/01/2019 diende u een **eerste** verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielinstanties. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd uw verzoek ook in naam van uw kinderen als vergezellende minderjarigen ingediend.*

In februari 2019 besloot u op vakantie te gaan naar Oostenrijk waar u voor de tweede maal een verzoek tot internationale bescherming indiende. Nog geen twee weken later werd dit verzoek echter weer afgewezen en besloot u terug te keren naar België en daar de procedure af te wachten.

Ter staving van uw asielmotieven en identiteit legde u de volgende documenten neer: uw Iraaks nationaliteitsbewijs en dat van uw echtgenote; uw Iraaks paspoort en die van uw kinderen; het vonnis van de Iraakse rechtbank i.v.m. het hoederecht over uw kinderen; uw voorlopige identiteitskaart uit Oostenrijk en die van uw kinderen; de vliegtickets van uw verschillende repatriëringen naar Irak; documenten uit de Oostenrijkse asielprocedure van 2019.

Op 13 december 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid wegens het feit dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. U ging in beroep tegen de beslissing en op 31 maart 2020 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) deze beslissing omwille van de onduidelijkheid van uw status in Griekenland, waarna uw dossier naar het CGVS werd teruggestuurd.

Op 30 juni 2020 werd echter opnieuw een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen door het CGVS aangezien de Griekse asielinstanties hadden laten weten dat u, op 10 juni 2017, de vluchtelingenstatus verleend werd, waardoor er niet langer onduidelijkheid bestond over uw actuele status in Griekenland.

Op 9 september 2020 werd in naam van uw kinderen [M.], [Y.] en [M.] een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Hun verzoek werd beëindigd op 26 mei 2021 aangezien ze niet kwamen opdagen voor hun persoonlijk onderhoud.

Op 25 juli 2022 dienden ze een tweede verzoek in eigen naam in. Ook uw kinderen [H.] en [Z.] dienden op die datum een verzoek in eigen naam in.

Zonder België te verlaten diende ook u op 25 juli 2022 een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. Ditmaal werd uw verzoek ontvankelijk verklaard en u werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. U beweert in Irak geen vaste verblijfplaats te hebben gehad en lastiggevallen te zijn geweest. U vreest dat u en uw kinderen bij terugkeer wederom geviséerd zouden worden door de Iraakse bevolking omdat jullie zigeuners zijn. In Irak heerst immers het idee dat personen die zigeuners doden, terechtkomen in het paradijs. Bij een terugkeer naar Irak vreest u dan ook dat jullie er gedood zouden worden. .

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legt u de originele identiteitsbewijzen van u en uw ex-vrouw voor, alsook fotokopieën van de identiteitskaarten van uw kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland op 10 juli 2017 (CGVS, p. 4; Administratief dossier eerste verzoek - Blauwe map, stuk 1). Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u in Irak een vrees koestert voor de sjjiitische bevolking en dit zowel ten aanzien van uw kinderen als uzelf, omdat jullie zigeuners zijn (CGVS, p. 10, 17-18). Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS erkent dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat zigeuners in Irak het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire maatregelen, maar benadrukt ook dat om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie van de zigeuners in Irak precair is, kan er aldus niet gesteld worden dat het loutere feit zigeuner te zijn in Irak op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond. U brengt onvoldoende concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Irak persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U maakt dan ook niet aannemelijk dat er in uw hoofdte sprake is van discriminatie die het leven in uw land van herkomst ondraaglijk maakt.

In de periode na de val van het baath regime in Irak werden zigeuners een tijdlang extra gevisieerd door islamitische milities omwille van hun associatie met “immorele daden”. Er moet echter opgemerkt worden dat u na de afzetting van Saddam Hoessein in 2003 nog geruime tijd in Irak gewoond hebt, meer bepaald tot in het jaar 2015 (CGVS, p. 4). U stelt gedurende deze tijd nooit persoonlijke problemen gekend te hebben. U koestert louter een vrees jegens de gewone Iraakse bevolking omdat u zigeuner bent (CGVS, p. 16). U verwijst naar het gegeven dat jullie, als zigeuners in Irak, telkens lastiggevalen werden door de bevolking of door de overheid, jullie hadden er geen vaste woonplaats omdat jullie weggejaagd werden (CGVS, p. 4). Echter blijkt tegelijkertijd wel uit uw verklaringen dat u over voldoende zelfredzaamheid beschikt. U had immers altijd onderdak in Irak en beschikte over elektriciteit door middel van een generator (CGVS, p. 4, 12, 14-15). Tevens is er de vaststelling dat u klaarblijkelijk voldoende financiële middelen had om het vertrek van u en uw vijf minderjarige kinderen te bekostigen. Dit wekt het vermoeden dat u perfect kon voorzien in uw basisbehoeften. Ook blijkt dat u zelfs nog gewerkt hebt als zanger in Irak terwijl dit zogenaamd verboden was (CGVS, p. 11). Dat u toen geen problemen ondervond, zet des te meer in de verf dat u geen risico loopt op vervolging in geval van een terugkeer naar Irak.

Tevens dient opgemerkt te worden dat u geen zicht biedt op uw netwerk in Irak. Zo legde u strijdige verklaringen af wat betreft de verblijfplaatsen van uw familieleden. U verklaart niet te weten waar uw familieleden momenteel zijn (CGVS, p. 9). U beweert immers sedert 2015 geen contact meer te hebben met uw familieleden en stelt dat zij zich misschien bevinden in kamp Rashid, in Diwaniyah of ergens in het noorden van Irak waar zigeuners zitten. Dit is frappant gelet op uw eerdere beweringen. Tijdens uw eerste verzoek verklaarde u immers bij de DVZ, op 24 juli 2019, dat uw ouders, broers en zussen allemaal in Turkije woonden (Administratief dossier eerste verzoek – Verklaring DVZ, 13, 17). Nadat u gevraagd werd of uw ouders ooit in Turkije gezeten hebben stelt u dit niet te weten, doch acht u het niet onmogelijk dat zij daar zijn aangezien u gehoord hebt dat uw zus daar is (CGVS, p. 10). Het is bijzonder onlogisch dat u het ene moment stelt dat zij zich allemaal in Turkije bevinden, het volgende moment stelt dat u sedert 2015 niks van contact meer heeft met hen en dan tegelijkertijd beweert dat ze zich waarschijnlijk op een locatie voor zigeuners in Irak bevinden. Dat u zulke warrige verklaringen aflegt met betrekking tot de whereabouts van uw familieleden doet vermoeden dat u hier intentioneel geen zicht op biedt. Bovendien kan verwacht worden dat u en uw familieleden net wel nauw contact zouden houden omdat jullie als zigeuners, althans volgens uw verklaringen, enkel elkaar hebben vanwege de discriminatie van de rest van de bevolking jegens jullie.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u wel degelijk erkend bent als Iraaks staatsburger (CGVS, p. 3). U en uw kinderen zijn in het bezit van Iraakse identiteitsdocumenten, alsook bent u er in geslaagd om in Irak paspoorten te verkrijgen voor u en uw kinderen alvorens uw vertrek (CGVS, p. 13). Mocht u, zoals u beweert, niet gezien worden als Iraakees dan zou u niet in staat geweest zijn om voor u en uw kinderen op legale wijze Iraakse documenten te verkrijgen of om deze te laten vernieuwen (CGVS, p. 11-12).

Verder dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet te rijmen valt met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Zo stelt u tweemaal vrijwillig teruggekeerd te zijn naar Irak nadat u asiel had gevraagd in Duitsland en Oostenrijk (CGVS, p. 5). Dat u telkens besloot om terug te keren naar Irak, het land dat u ontvlucht had, is frappant en weinig ernstig indien u het leven daar werkelijk als ondraaglijk zou hebben ervaren. Dat u besloot om niet langer in Duitsland en Oostenrijk te blijven omdat zij daar zouden hebben gewild dat u afstand van uw kinderen zou nemen is weinig aannemelijk (CGVS, p. 4-5, 18). Het is daarenboven volstrekt onduidelijk waarom u besloot om terug te keren naar Irak vanuit Oostenrijk en Duitsland terwijl u evengoed naar een ander land had kunnen reizen met uw kinderen. U zou zichzelf heel wat tijd, moeite en geld bespaard hebben door gewoon naar een volgend Europees land te gaan. Dat u ervoor koos vrijwillig terug te keren naar Irak met uw kinderen bevestigt het vermoeden dat u en uw kinderen daar in werkelijkheid geen vrees hoeven te koesteren.

Het gedrag dat u later stelde getuigt evenmin van uw nood aan internationale bescherming. Nadat u een derde keer was vertrokken uit Irak, vroeg u asiel aan in Griekenland. Daar werd u in 2017 erkend als vluchteling maar u besloot daar niet te blijven. U reisde door naar België om hier asiel aan te vragen in 2019, zonder garanties te hebben wat betreft de uitkomst van zulk nieuw verzoek (CGVS, p. 6). Dit staat haaks op de gegrondheid en ernst van de nood aan internationale bescherming die u beweert te hebben. Een maand na uw verzoek in België bevond u zich dan weer in Oostenrijk en diende u daar een verzoek in (Administratief dossier eerste verzoek – EURODAC, NPO, p. 8-9). Vreemd genoeg stelt u sinds uw aankomst in België in 2018, het land nooit meer verlaten te hebben (CGVS, p. 6). Nochtans blijkt dat u op 30 juli 2020 ook nog in Frankrijk bent geweest en daar toen ook een verzoek indiende (Administratief dossier eerste verzoek – EURODAC). U bent dus tevens niet eenduidig wat betreft uw eerdere verblijfplaatsen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u en uw kinderen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet bij machte om de door het CGVS bekomen appreciatie om te buigen. De originele identiteitsbewijzen van u en uw ex-vrouw en de fotokopieën van de identiteitskaarten van uw kinderen vormen enkel indicaties met betrekking tot jullie identiteit en Iraakse nationaliteit, dewelke niet betwist worden in deze beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genooddacht hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna

uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij, [B.Y.S.B.], verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, 9 jaar oud te zijn, en het soennitisch geloof te belijden. Je bent geboren in Irak waar je gewoond hebt tot jouw vertrek in 2015.

Jij, je vader, broers en zus kwamen in België aan op 13 december 2018. Op 15 januari 2019 verzocht je vader een eerste keer om internationale bescherming in België. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je vader ook in naam van jou en je broers en zus als vergezellende minderjarigen ingediend. Dit verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien jullie reeds de vluchtelingenstatus kregen toegekend in Griekenland.

Op 9 september 2020 werd in naam van jou, je broers [M.] en [M.] een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Jullie verzoek werd beëindigd op 26 mei 2021 aangezien jullie niet kwamen opdagen voor jullie persoonlijk onderhoud.

Op 25 juli 2022 dienden jullie en je vader een tweede verzoek in. Ook je broer [H.] en je zus [Z.] dienden op diezelfde datum een verzoek in eigen naam in.

Je hebt er geen idee van waarom jullie niet zouden kunnen terugkeren naar Irak. Wat betreft de elementen op basis waarvan jij een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]; OV: [...]):

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Wat de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming betreft verwijst het CGVS, daar je zelf geen concrete vrees kan invoeren (zie NPO), naar de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]; OV: [...]), die je hieronder kan lezen:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Jouw advocaat stipte aan, dat jullie, de kinderen, weinig tot geen uitstaan hebben met Irak. Echter neemt dit niet weg dat de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming altijd beoordeeld wordt ten aanzien van het land van nationaliteit, zijnde Irak in dit geval. Jij noch jouw vader maken aannemelijk dat een terugkeer naar Irak niet mogelijk zou zijn.

Tot slot sprak jouw advocaat, ook over verwestering. Echter dient wat dit betreft opgemerkt te worden dat verwestering in concreto aangetoond dient te worden, hetgeen hier niet het geval is. Het loutere gegeven zeer lang buiten jouw land van herkomst gewoond te hebben volstaat niet om te spreken van verwestering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij, [B.M.S.B.], verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, 8 jaar oud te zijn, en het soennitisch geloof te belijden. Je bent geboren in Irak waar je gewoond hebt tot jouw vertrek in 2015.

Jij, je vader, broers en zussen kwamen in België aan op 13 december 2018. Op 15 januari 2019 verzocht je vader een eerste keer om internationale bescherming in België. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je vader ook in naam van jou en je broers en zussen als vergezellende minderjarigen ingediend. Dit verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien jullie reeds de vluchtelingenstatus kregen toegekend in Griekenland.

Op 9 september 2020 werd in naam van jou, je zus [Y.] en je broer [M.] een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Jullie verzoek werd beëindigd op 26 mei 2021 aangezien jullie niet kwamen opdagen voor jullie persoonlijk onderhoud.

Op 25 juli 2022 dienden jullie en je vader een tweede verzoek in. Ook je broer [H.] en je zus [Z.] dienden op diezelfde datum een verzoek in eigen naam in.

Je hebt geen idee waarom jullie Irak verlieten en waarom jullie niet zouden kunnen terugkeren. In België hebt je veel vrienden. Wat betreft de elementen op basis waarvan jij een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]; OV: [...]):

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Wat de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming betreft verwijst het CGVS, daar je zelf geen concrete vrees kan invoeren (zie NPO), naar de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]) ov: [...]), die je hieronder kan lezen:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Dat je hier in België vrienden hebt, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Jouw advocaat stipte tevens aan, in het dossier van [Y.], dat jullie, de kinderen, weinig tot geen uitstaan hebben met Irak. Echter neemt dit niet weg dat de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming altijd beoordeeld wordt ten aanzien van het land van nationaliteit, zijnde Irak in dit geval. Jij noch jouw vader maken aannemelijk dat een terugkeer naar Irak niet mogelijk zou zijn.

Tot slot sprak jouw advocaat, in het dossier van [Y.], ook over verwestersing. Echter dient wat dit betreft opgemerkt te worden dat verwestersing in concreto aangetoond dient te worden, hetgeen hier niet het geval is. Het loutere gegeven zeer lang buiten jouw land van herkomst gewoond te hebben volstaat niet om te spreken van verwestersing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De vierde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van vierde verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij, [B.M.Q.B.], verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, 9 jaar oud te zijn, en het soennitisch geloof te belijden. Je bent geboren in Irak waar je gewoond hebt tot jouw vertrek in 2015.

Jij, je vader, broers en zussen kwamen in België aan op 13 december 2018. Op 15 januari 2019 verzocht je vader een eerste keer om internationale bescherming in België. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je vader ook in naam van jou en je broers en zussen als vergezellende minderjarigen ingediend. Dit verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien jullie reeds de vluchtelingenstatus kregen toegekend in Griekenland.

Op 9 september 2020 werd in naam van jou, je zus [Y.] en je broer [M.] een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Jullie verzoek werd beëindigd op 26 mei 2021 aangezien jullie niet kwamen opdagen voor jullie persoonlijk onderhoud.

Op 25 juli 2022 dienden jullie en je vader een tweede verzoek in. Ook je broer [H.] en je zus [Z.] dienden op diezelfde datum een verzoek in eigen naam in.

Je verklaart niets te weten van Irak en meer van België te houden. Wat betreft de elementen op basis waarvan jij een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]; OV: [...]):

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en

werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Wat de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming betreft verwijst het CGVS, daar je zelf geen concrete vrees kan inroepen (zie NPO), naar de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]) : OV: [...]), die je hieronder kan lezen:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Jouw advocaat stipte tevens aan, in het dossier van [Y.], dat jullie, de kinderen, weinig tot geen uitstaan hebben met Irak. Echter neemt dit niet weg dat de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming altijd beoordeeld wordt ten aanzien van het land van nationaliteit, zijnde Irak in dit geval. Jij noch jouw vader maken aannemelijk dat een terugkeer naar Irak niet mogelijk zou zijn.

Tot slot sprak jouw advocaat, in het dossier van [Y.], ook over verwestering. Echter dient wat dit betreft opgemerkt te worden dat verwestering in concreto aangetoond dient te worden, hetgeen hier niet het geval is. Het loutere gegeven zeer lang buiten jouw land van herkomst gewoond te hebben volstaat niet om te spreken van verwestering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De vijfde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van vijfde verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij, [B.H.S.B.], verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, 17 jaar oud te zijn, en het soennitisch geloof te belijden. Je bent geboren in Irak waar je gewoond hebt tot jouw vertrek in 2015.

Jij, je vader, broers en zussen kwamen in België aan op 13 december 2018. Op 15 januari 2019 verzocht je vader een eerste keer om internationale bescherming in België. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je vader ook in naam van jou en je broers en zussen als vergezellende minderjarigen ingediend. Dit verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien jullie reeds de vluchtelingenstatus kregen toegekend in Griekenland.

Op 9 september 2020 werd in naam van je zus [Y.] en je broers [M.] en [M.] een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Hun verzoek werd beëindigd op 26 mei 2021 aangezien ze niet kwamen opdagen voor hun persoonlijk onderhoud.

Op 25 juli 2022 dienden zij en je vader een tweede verzoek in. Ook je zus [Z.] en jij dienden op diezelfde datum een verzoek in eigen naam in.

Je geeft aan niets van Irak te weten en hier in België te willen blijven om te studeren en te werken. Wat betreft de elementen op basis waarvan jij een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, verwijst het CGVS verder naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]; OV: ...):

[idem motieven eerste bestreden beslissing].

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Wat de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming betreft verwijst het CGVS, daar je zelf geen concrete vrees inroept (zie NPO), naar de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]: OV: [...]), die je hieronder kan lezen:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Dat je hier in België wil blijven studeren en werken heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Jouw advocaat stipte tevens aan, in het dossier van [Y.], dat jullie, de kinderen, weinig tot geen uitstaan hebben met Irak. Echter neemt dit niet weg dat de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming altijd beoordeeld wordt ten aanzien van het land van nationaliteit, zijnde Irak in dit geval. Jij noch jouw vader maken aannemelijk dat een terugkeer naar Irak niet mogelijk zou zijn.

Tot slot sprak jouw advocaat, in het dossier van [Y.], ook over verwestering. Echter dient wat dit betreft opgemerkt te worden dat verwestering in concreto aangetoond dient te worden, hetgeen hier niet het geval is. Het loutere gegeven zeer lang buiten jouw land van herkomst gewoond te hebben volstaat niet om te spreken van verwestering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

De zesde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van zesde verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij, je vader, broers en zus kwamen in België aan op 13 december 2018. Op 15 januari 2019 verzocht je vader een eerste keer om internationale bescherming in België. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je vader ook in naam van jou en je broers en zussen als vergezellende minderjarigen ingediend. Dit verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien jullie reeds de vluchtelingenstatus kregen toegekend in Griekenland.

Op 9 september 2020 werd in naam van je zus [Y.] en je broers [M.] en [M.] een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend. Hun verzoek werd beëindigd op 26 mei 2021 aangezien ze niet kwamen opdagen voor hun persoonlijk onderhoud.

Op 25 juli 2022 dienden zij en je vader een tweede verzoek in. Ook je broer [H.] en jij dienden op diezelfde datum een verzoek in eigen naam in.

Je geeft aan niets meer te weten over je tijd in Irak. Je houdt van België, hebt hier vriendinnen en wil hier studeren. Wat betreft de elementen op basis waarvan jij een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, verwijst het CGVS verder naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]; OV: [...]):

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Wat de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming betreft verwijst het CGVS, daar je zelf geen concrete vrees inroept (zie NPO), naar de beslissing van jouw vader [H.S.B.H.] (CG: [...]; OV: [...]), die je hieronder kan lezen:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Dat je hier in België vriendinnen hebt en wil blijven studeren heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Jouw advocaat stipte tevens aan, in het dossier van [Y.], dat jullie, de kinderen, weinig tot geen uitstaan hebben met Irak. Echter neemt dit niet weg dat de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming altijd beoordeeld wordt ten aanzien van het land van nationaliteit, zijnde Irak in dit geval. Jij noch jouw vader maken aannemelijk dat een terugkeer naar Irak niet mogelijk zou zijn.

Tot slot sprak jouw advocaat, in het dossier van [Y.], ook over verwestersing. Echter dient wat dit betreft opgemerkt te worden dat verwestersing in concreto aangetoond dient te worden, hetgeen hier niet het geval is. Het loutere gegeven zeer lang buiten jouw land van herkomst gewoond te hebben volstaat niet om te spreken van verwestersing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 2 en 3 van Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A, van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen

48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekers betogen dat zij steeds de waarheid verteld hebben, beroepen zich op het voordeel van de twijfel en benadrukken dat het verzwijgen van een deel van een relaas en zelfs het afleggen van bedrieglijke verklaringen niet volstaat om iemand het statuut als vluchteling te weigeren, waarvoor zij verwijzen naar een arrest van de Raad van 13 mei 2011, met nr. 61.417, alsook naar § 198 en § 199 van het *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*.

Zij menen dat er onvoldoende rekening gehouden werd met de jonge leeftijd van de kinderen en zetten uiteen dat, om de geloofwaardigheid te kunnen beoordelen, rekening gehouden moet worden met de persoonlijkheid en dus onder meer met de intellectuele vermogens, de leeftijd en de psychologische stoornissen, waarvoor zij verwijzen naar een arrest van de Raad van 31 januari 2008. Vervolgens voeren zij aan dat het merendeel van de kinderen geen kennis heeft van het leven in Irak en dat het voor hen een onbekend land is daar zij een groter deel van hun leven doorgemaakt hebben buiten Irak.

Vervolgens voeren zij aan dat de tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig genoeg zijn om eruit af te leiden dat hun relaas onaannemelijk is. De incoherenties in hun relaas, raken volgens hen niet aan de kern ervan. Aan de interpretaties van de commissaris-generaal, die niet gestoeld zijn op objectieve informatie, kan volgens hen geen waarde gehecht worden.

Zij vragen vervolgens met aandrang rekening te houden met hun profiel omdat zij zigeuners zijn en om die reden vervolgd worden in Irak. Het kan volgens hen niet ontkend worden dat de kinderen een risicoprofiel hebben, omdat zij beschouwd moeten worden als behorende tot de groep van jonge verwesterde minderjarigen. Zij verwijzen hiervoor naar de definitie van sociale groep volgens de *UNHCR Guidelines*. Omdat ze opvallen, lopen terugkeerders uit Europa volgens hen het risico geïdentificeerd te worden door de inheemse bevolking. Daarnaast bestaat er het risico beschouwd te worden als 'besmet' en riskeren zij een 'stigma of failure'. Zij benadrukken dat het beschikken over sociale en familiale netwerken essentieel is om te kunnen overleven in de Iraakse samenleving. Zij menen dat er niet aan voorbijgegaan kan worden dat hun kinderen een deel van hun pubertijd in Europa hebben doorgebracht en dat hun jonge leeftijd maakt dat zij beïnvloedbaar zijn en dat zij zich onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen gemaakt hebben, die zij niet steeds verborgen zullen kunnen houden. Dit brengt volgens hen het risico met zich mee dat zij onder de aandacht van de gemeenschap kunnen komen, hetzij op doorreis hetzij bij een terugkeer naar hun lokale gemeenschap. Er kan volgens hen niet voorbijgegaan worden aan de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die in Irak gelden. Daarnaast beroepen ze zich op het belang van het kind, vervat in artikel 24, § 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie wat geïdentificeerd, onderzocht en beoordeeld en vervolgens meegenomen diende te worden bij de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming. Zij wijzen erop dat de commissaris-generaal er kennis van heeft dat zij sinds jaar en dag met hun kinderen in Europa rondzwerven en dat de kinderen eindelijk rust gevonden hebben in Europa. Er werd volgens hen geen rekening gehouden met andere elementen die spelen in het belang van de kinderen, zoals het stabiele verblijf in België, hun welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie volgens hen zwaarder zouden moeten doorwegen. Zij stippen aan dat een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging ingevolge het langdurig verblijf van de kinderen als minderjarigen in Europa, zich opdringt.

Zij beroepen zich op het voordeel van de twijfel.

Ondergeschikt betogen zij aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij voeren aan dat zij, ingeval van terugkeer, het slachtoffer zullen worden van een onmenselijke of vernederende behandeling, die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM). Zij stellen dat zij op zelfstandige wijze een stabiel bestaan hebben opgebouwd in België en bijdragen aan onze samenleving. Een terugwijzing zou volgens hen een zodanige psychologische ontreddeering teweegbrengen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 5 december 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq* van juni 2022 ;
- COI *Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023 (update);

- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security situation* van mei 2024.

3.2. Ter terechtzitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarin zijn wijzen op het arrest van het Hof van Justitie van 18 juni 2024, C-735/22 en waarbij zij volgende nieuwe stukken voegen, waarvan zij telkenmale de weblinks vermelden:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024, "Members of religious and minority ethnic groups and individuals perceived as contravening strict islamic rules";
- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024, "Women and girls".

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.3. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

Het wordt niet betwist dat verzoekers een internationale beschermingsstatus genieten in Griekenland, alwaar zij blijkens de gegevens van hun dossiers werden erkend als vluchteling, zoals ook wordt vermeld in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen.

Er liggen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen voor die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevatten de administratieve dossiers enige concrete aanwijzing in die zin.

De commissaris-generaal heeft ervoor geopteerd om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om de beschermingsverzoeken van verzoekers niet-ontvankelijk te verklaren vanwege de hen verleende beschermingsstatus in Griekenland.

Uit de motieven van de bestreden beslissingen kan evenwel niet blijken dat (afdoende) rekening werd gehouden met het gegeven dat verzoekers reeds werden erkend als vluchteling in een andere EU-lidstaat. Bij gebrek aan de Griekse asioldossiers kan niet worden nagegaan op basis van welke elementen de Griekse autoriteiten verzoekers als vluchteling hebben erkend en welke weerslag deze elementen kunnen hebben op de beoordeling van de commissaris-generaal en diens weigeringsmotieven. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie, waarnaar verzoekers middels hun aanvullende nota ook verwijzen, blijkt immers dat een bevoegde autoriteit van een lidstaat, wanneer zij geen gebruik kan maken van de geboden mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een verzoeker aan wie een andere lidstaat reeds een dergelijke bescherming heeft verleend, niet-ontvankelijk te verklaren omdat die verzoeker in die andere lidstaat een ernstig risico loopt dat hij wordt onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling, dat verzoek in het kader van een nieuwe procedure voor internationale bescherming overeenkomstig de richtlijnen 2011/95 en 2013/32 opnieuw individueel, volledig en naar de actuele stand van zaken moet onderzocht worden. In het kader van dat onderzoek moet deze autoriteit volgens het Hof echter ten volle rekening houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (HvJ 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK)).

Daarbij overwoog het Hof ten eerste dat de Uniewetgever bij de huidige stand van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel de doelstelling van artikel 78, lid 2, onder a) van het VWEU, te weten een uniforme asiestatus voor onderdanen van derde landen die in de gehele Unie geldig is, nog niet volledig heeft geconcretiseerd en meer bepaald vooralsnog geen beginsel heeft geformuleerd op grond waarvan de lidstaten verplicht zijn om door een andere lidstaat genomen beslissingen tot toekenning van de vluchtelingenstatus automatisch te erkennen, noch de wijze van toepassing van een dergelijk beginsel gepreciseerd. Evenwel wijst het Hof erop dat de lidstaten overeenkomstig artikel 13 van de Kwalificatierichtlijn de vluchtelingenstatus verlenen aan iedere dertelander of staatloze die voldoet aan de materiële voorwaarden om overeenkomstig de hoofdstukken II en III van die richtlijn als vluchteling te worden erkend, zonder dat zij daarbij over discretionaire bevoegdheid beschikken. Om te bepalen of aan deze voorwaarden is voldaan, moeten de lidstaten overeenkomstig artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, *“ieder verzoek om internationale bescherming op individuele basis beoordelen en met name rekening houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten alsmede de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van deze verzoeker”* (HvJ, C-753/22, pt. 72).

Indien het voor een lidstaat niet mogelijk is om een bij haar ingediend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren op grond van artikel 33, lid 2, onder a) van de Asielprocedurerichtlijn, moet deze autoriteit de voorwaarden voor toekenning van de vluchtelingenstatus dus individueel, volledig en actueel onderzoeken en moet de vluchtelingenstatus aan de verzoeker worden toegekend indien deze voldoet aan de voorwaarden van de hoofdstukken II en III van de Kwalificatierichtlijn, zonder dat deze autoriteit over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

Verwijzend naar het beginsel van wederzijds vertrouwen waarop het GEAS is gebouwd stelt het Hof vervolgens dat *“deze autoriteit weliswaar niet verplicht [is] om de vluchtelingenstatus van deze verzoeker te erkennen op de enkele grond dat die status hem eerder bij beslissing van een andere lidstaat is verleend, maar moet zij niettemin ten volle rekening houden met die beslissing en met de elementen die deze beslissing ondersteunen”* (HvJ, C-753/22, pt. 76).

Het Hof geeft daarbij tenslotte volgende duiding bij de verplichting van de autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen om rekening te houden met de beslissing van een andere lidstaat om de verzoeker als vluchteling te erkennen: *“Gelet op het beginsel van loyale samenwerking neergelegd in artikel 4, lid 3, eerste alinea, VEU, volgens hetwelk de lidstaten elkaar respecteren en elkaar steunen bij de*

vervulling van de taken die uit de Verdragen voortvloeien (arrest van 6 september 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, punt 42), en dat concreet is uitgewerkt in artikel 36 van richtlijn 2011/95 en artikel 49 van richtlijn 2013/32, en om zoveel mogelijk de samenhang te waarborgen tussen beslissingen die door de bevoegde autoriteiten van twee lidstaten worden genomen over de behoefte aan internationale bescherming van dezelfde onderdaan van een derde land of staatloze, moet bovendien worden overwogen dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen, zo spoedig mogelijk begint met het uitwisselen van informatie met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder aan dezelfde verzoeker de vluchtelingenstatus heeft toegekend. Het staat dus aan de eerste van deze autoriteiten om de tweede in kennis te stellen van het nieuwe verzoek, om zijn standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om de tweede te verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid (HvJ, C-753/22, pt. 78)."

Hieruit volgt dat wanneer een verzoekende partij om internationale bescherming reeds internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland en de commissaris-generaal heeft geoordeeld dat het verzoek niet niet-ontvankelijk kan verklaard worden en zij het verzoek ten gronde onderzoekt in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal, om te kunnen voldoen aan haar verplichtingen op grond van de artikelen 4, lid 3 en 13 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 10, leden 2 en 3 van de Asielprocedurerichtlijn, ertoe gehouden is zo spoedig mogelijk informatie te beginnen uitwisselen met de Griekse autoriteit die eerder verzoekers als vluchteling heeft erkend, deze laatste in kennis moet stellen van de nieuwe in België ingediende verzoeken, aan deze Griekse autoriteit, haar standpunt over de nieuwe verzoeken mee te delen en om de Griekse autoriteit te verzoeken binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover deze laatste beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid.

Gelet op voorgaande overwegingen blijkt niet dat de commissaris-generaal heeft voldaan aan de verplichting om ten volle rekening te houden met de erkenningsbeslissingen van de andere EU-lidstaat, zijnde Griekenland hetgeen voortvloeit uit de verplichting voor de asielautoriteiten om overeenkomstig artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn elk verzoek op individuele basis te beoordelen en met name rekening te houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, de door een verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van een verzoeker en om elk verzoek te onderzoeken aan de hand van nauwkeurige en actuele informatie overeenkomstig artikel 10, lid 3 van de Asielprocedurerichtlijn. Deze verplichting voor de bevoegde autoriteit van een lidstaat die moet oordelen over een verzoek om internationale bescherming ingediend door een verzoeker die reeds als vluchteling is erkend door de autoriteiten van een andere EU-lidstaat, om ten volle rekening te houden met deze beslissing is overigens niet alleen een uitdrukking van het wederzijds vertrouwensbeginsel waarop het Gemeenschappelijk Asielstelsel zelf is gebaseerd, maar vormt ook een integraal onderdeel van de samenwerkings- en onderzoeksplicht die op deze asielautoriteit rust, wanneer deze beslist het beschermingsverzoek niet niet-ontvankelijk te verklaren en het verzoek ten gronde te behandelen. De informatie-uitwisseling met de autoriteit van de lidstaat die reeds de vluchtelingenstatus toekende, die deel van uitmaakt van deze verplichting, strekt ertoe de autoriteit van de lidstaat waar het nieuwe verzoek werd ingediend in staat te stellen haar onderzoek van het beschermingsverzoek met volledige kennis van zaken te kunnen voeren. De elementen die aan de grondslag lagen van de beslissing van de autoriteit van de eerste lidstaat die eerder dezelfde verzoeker om internationale bescherming als vluchteling erkende, zijn bijgevolg onderdeel van het geheel van elementen waarop het nieuwe beschermingsverzoek is gebaseerd en die door de commissaris-generaal op individuele, objectieve en onpartijdige wijze moeten worden onderzocht.

In casu worden geen elementen aangebracht door de commissaris-generaal - die overigens ter terechtzitting afwezig was - waaruit kan afgeleid worden dat het niet mogelijk was om de Griekse asieldossiers op te vragen en de Griekse autoriteiten niet bereid zouden zijn geweest om de elementen op basis waarvan aan verzoekers de vluchtelingenstatus werd toegekend mee te delen of dat zij hiertoe niet langer in staat zouden zijn.

Bijgevolg werden de bestreden beslissingen genomen zonder ten volle rekening te houden met de eerdere erkenningsbeslissingen van de Griekse autoriteiten en met de elementen die deze beslissingen ondersteunen. Het ontbreekt de Raad aldus aan kennis over de grondslag van de Griekse erkenningsbeslissingen in hoofde van verzoekers

Voorts is de commissaris-generaal ertoe gehouden om een globale beoordeling te maken van de nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van de individuele omstandigheden in het licht van actuele objectieve landeninformatie. Deze beoordeling kan zich niet beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist. *In casu* kan niet vastgesteld worden dat de commissaris-generaal is overgegaan tot een globale en zorgvuldige beoordeling van de individuele omstandigheden van verzoekers in het licht van enerzijds afdoende en actuele landeninformatie en anderzijds in het licht van de rechtspraak van

het Hof van Justitie. Voor de beoordeling van een toekomstige vrees voor vervolging, omwille van de door de minderjarige vrouwelijke verzoekers, tijdens hun verblijf sedert 13 december 2018 alhier, genoten vrijheden en rechten, kan op dienstige wijze worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 11 juni 2024, in de zaak C-646/21, *K.L. t. Nederland*. Uit een lezing van de bestreden beslissingen kan evenmin blijken dat de commissaris-generaal rekening gehouden heeft met het belang van de kinderen. De volgende motivering - *“Dat je hier in België vrienden hebt, heeft geen uitstaan met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen; Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.*

Jouw advocaat stipte tevens aan, in het dossier van Y. dat jullie, de kinderen, weinig tot geen uitstaan hebben met Irak. Echter neemt dit niet weg dat de beoordeling van jullie verzoek om internationale bescherming altijd beoordeeld wordt ten aanzien van het land van nationaliteit, zijnde Irak in dit geval. Jij noch jouw vader maken aannemelijk dat een terugkeer naar Irak niet mogelijk zou zijn.

Tot slot sprak jouw advocaat, in het dossier van Y., ook over verwestersing. Echter dient wat dit betreft opgemerkt te worden dat verwestersing in concreto aangetoond dient te worden, hetgeen hier niet het geval is. Het loutere gegeven zeer lang buiten jouw land van herkomst gewoond te hebben volstaat niet om te spreken van verwestersing” - kan niet overeind blijven in het licht van voorgaande vaststellingen. Een zorgvuldig onderzoek van de individuele omstandigheden eigen aan elk van de verzoekers, dringt zich op.

Tot slot blijkt evenmin dat de commissaris-generaal is overgegaan tot een zorgvuldige beoordeling van de individuele omstandigheden in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dit rekening houdende met de meest recente landeninformatie, nu zij zich er simpelweg toe beperkt heeft in alle bestreden beslissingen op algemene wijze het volgende te motiveren *“U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico zoals gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”*

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken de beschermingsverzoeken van verzoekers niet op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in de verzoekschriften aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 mei 2024 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO